

සිද්ධි ගලපන පිළිවෙල නාට්‍යයක කතා වස්තුව නම් වේ.

යම් කතාන්තරයක එන අදහස ඇතැම්විට පෙළ රචනයේ දී වෙනස් වේ.

උදා.- වුල්ල ධනුද්ධර ජාතකයේ දී කියැවෙන්නේ ස්ත්‍රියගේ වපල බව ය. නමුත් මනමේ නාටකයේ දී පෙන්වා දෙන්නේ අනපේක්ෂිත මොහොතකට මුහුණ දෙන ස්ත්‍රියකගේ හැසිරීමේ ස්වභාවය ය. මනමේ නාට්‍ය පෙළ රචනයේ දී රචකයා ස්ත්‍රිය දෙස මානුෂවාදී බැල්මක් හෙලා ඇත.

වුල්ල ධනුද්ධර ජාතකයේ එන කතා පුවත

යටහිය දවස බරණැස් නුවර බරණැස් නුවර බඹදන් රජු රජ කරන කාලයෙහි එක්තරා බමුණු කුමරෙක් දිසාපාමොක් ඇදුරුකුමන් සමීපයෙහි ශිල්ප උගත්තේය. දිසාපාමොක් ආචාරීහු ශිල්ප නිමවූ කුමරුන්ට වුල්ල ධනුද්ධර යැයි නම් තබා සිය වැඩිමහල් දියණිය ද සරණ පාවා දුන්නෝ ය.

වුල්ල ධනුද්ධර කුමරු ඊතල පන්සියයක් ද සහිත ව පංචායුධයෙන් සැරසී සිය බිරිද සමඟ යන අතර තුර වනාන්තරයට පිවිසෙයි. එහිදී තමන් ඉදිරියට එන දරුණු හස්තියෙකු එක් හී තලයකින් විද මරයි.

අනතුරුව අනෙක් වනාන්තරයක දඩමස් පුළුස්සා කන සොරුන් පන්සියයක සමූහයක් දැක මස් ඉල්ලාගෙන ඒමට සිය බිරිද ඔවුන් වෙත යවයි. සොරුහු අමු මස් දෙති. කුමරු අමුමස් ආපසු දී පිළිස්සූ මස් ගෙන ඒමට නැවත සිය බිරිද පිටත් කරයි. ඉන් කෝපයට පත්වන සොරුන් ධනුද්ධර කුමරු සමඟ සටනට එළඹේ. කුමරු සොරුන් 499 ක් තමා ලඟ ඉතිරි ඊතල වලින් විද මරා දමයි. අවසානයේ ඉතිරිවන සොර දෙවුවා සමඟ ද්වන්ධ සටනක යෙදෙයි. සටන අතර මැද සොර දෙවුවාව යටපත් කරගන්නා කුමරු ඔහු නසා දැමීමට සිය බිරිදගෙන් කඩුව ඉල්ලා සිටීයි. එහිදී ඇය සොරදෙවුවාට කඩුවේ මීටත් කුමරුට කඩු කොපුවත් ලබා දෙන අතර සොර දෙවුවා කුමරුව මරා දමයි. තනිවූ ධනුද්ධර කුමරුගේ බිරිද සමඟ

ගහක් සම්පයට එන සොර දෙටුවා මායගෙන් තමාටද එබඳුම ඉරණමක් අත්වේයැයි සිතා ඇගේ ආහරණ ද රැගෙන පලා යයි.

මෙම සිදුවීම දකින ගනු දෙවියන් පංචශිඛ සහ මාතලී දිවා පුත්‍රයා කැඳවයි. පංචශිඛ උකුසු වෙසක් ද මාතලී මත්සා වෙසක් ද තමන් කැනහිල් වෙසක් ද ගෙන ඇය ඉදිරියේ සිදුවීමක් මවයි. කැනහිලා මස් කැටියක් ගෙන ඇය ඉදිරියේ පෙනී සිටියි. එවිට මත්සායා දියෙන් ගොඩට පනියි. ඒ දකින කැනහිලා මස් කැටිය අතහැර මත්සායා වෙතට දුවයි. ඒ අතර උකුස්සා මස් කැටිය පැහැර ගනියි. මත්සායා ද නැවත දියට පනියි. කැනහිලාට මත්සායාත් මස්කැටියත් දෙකම අහිමි වෙයි. මෙය බලා සිටින බීසවට සිනහ යයි. කැනහිලා සිනාසීමට හේතු වීමයි. කවින් ගෙන ආ මස් කැටියත් මාළුවාත් දෙදෙනාම අහිමි වූ අයුරු දැක සිනාසුන බව කී කල්හි බීසවටත් සැමියා සහ සොර දෙටු යන දෙදෙනා ම අහිමි වූ බව පෙන්වා නින්දා කර ඊට හේතු දක්වා පතිවුතා ධර්මය ආරක්ෂා කරන ලෙස දන්වා පිටව යයි.

මනමේ නාට්‍යයේ එන සිදුවීම්

- බරණැස් පුර රජුගේ පුත් ශිල්ප නිමවා සිය රට බලා යාමට පැමිණීම.
- දිසාපාමොක් ඇදුරුකුමා කුමරුට ධනුද්ධර යන නාමය ලබා දී සිය දියණිය ද සරණපාවා දීම.
- කුමරා සහ කුමරිය වනයේ සිටි නරඹමින් ගමන් කිරීම.
- අතරමගදී වැදී පිරිසක් පැමිණ පිටව යාම.
- ඔවුන්ගෙන් අනතුරක්වෙදැයි කුමරිය බියපත්වීම.
- වැදී පිරිස නැවත පැමිණීම සහ වැදිරජු කුමරිය තමා වෙත රඳවා පිටත්වන ලෙස කුමරුට දැන්වීම.
- වැදී රජු සිය පිරිස පිටත් කර මනමේ කුමරු සමග සටනක යෙදීම.
- වැදී රජුට යටපත් කරගන්නා කුමරු ඔහු මරා දැමීමට කුමරියගෙන් කඩුව ඉල්ලීම.
- වැදී රජුට සමාව දෙන ලෙස කුමරිය ඉල්ලා සිටීම.
- එම අවස්ථාවේදී වැදී රජු කඩුව උදුරාගෙන කුමරුන්ව මරා දැමීම.
- අසරණ වූ කුමරිය තමන්ට වැදී රජු කෙරෙහි ප්‍රේමයක් ඇති වී කඩුව ඔහුට දීමට අදහස් කළ බව පැවසීම.
- තමාට ප්‍රේම කළ ස්වාමියාට එවන් අපරාදයක් කිරීමට සිතූ එවැනි ගැහැණියක තමන්ටද එසා යැයි පවසා වැදී රජු පිටව යාම.
- වෙදනාවට පත්වන කුමරිය ලය පැලී මිය යාම.

වුල්ල ධනුද්ධර ජාතකයේ කතා පුවත සහ මනමේ නාට්‍යයට යොදාගෙන ඇති සිදුවීම් දෙස බලන විට රවකයා විසින් කරනු ලබන්නේ කතා පුවතක තොරතුරු ඒ ආකාරයෙන් ම යොදා ගැනීම නොව තමාට

අවශ්‍ය සිදුවීම් නාට්‍යානුකූලව පෙළ ගැස්වීම බව ද කතා පුවතේ තොරතුරු තමාට අවශ්‍ය ආකාරයට සකස් කරගන්නා බව ද මෙයින් පැහැදිලි වේ. මෙහිදී රවකයා නාට්‍යයේ සිදුවීම් ස්ථාන දෙකකට සීමා කරගෙන ඇත.

නාට්‍ය පෙළක් රචනා කිරීමේ දී පහත පියවරයන් අනුගමනය කිරීම වඩාත් සුදුසු වේ.

- තෝරාගත් කතා පුවත නාට්‍ය රචනයට ගැලපෙන ආකාරයට අවස්ථාවලට වෙන් කර ගැනීම. (ඉහත දැක්වූ වුල්ල ධනුද්ධර ජාතකයේ පරිදි කතා පුවතේ අවස්ථා රැසක් තිබුණ ද පෙළ රචනයේ දී එය අවස්ථා එකකට හෝ දෙකකට සීමා කර ගත යුතුය.)
- මුල,මැද,අග සම්බන්ධය රැකෙන පරිදි අවස්ථා ගලපා ගැනීම.
- නාට්‍යය රචනා කරන මෙහෙයුම තීරණය කිරීම.
- යම් කිසි ගැටළුවක් නිර්මාණය වන සේ පෙළ රචනා කිරීම.
- සිදුවීම් මගින් ආරම්භක ගැටළුව උචිත අවස්ථාවක් සහ අවසානයක් ගොඩ නැගෙන ලෙස නිර්මාණය කිරීම.
- චරිත, රංග විධාන සහ සංවාද පැහැදිලි වන සේ රචනා කිරීම.
රවකයාගේ අදහස අධ්‍යක්ෂවරයාට සහ නළු නිළියන්ට පැහැදිලිව තේරුම් ගැනීම සඳහා රංග විධාන පැහැදිලිව ලිවීම අත්‍යාවශ්‍ය ය.

උදා.- ජයලත් මනෝරත්නයන්ගේ "තලමල පිපිලා" නාට්‍යයේ පහත දෙබසේ එන සාහිත්‍යමය ගුණය සහ රංග විධාන මගින් කෙරෙන පැහැදිලි කිරීම් විමසා බලන්න.

රංඛරණා	- මටනම් මොකුත් ම හිතාගන්ට බෑ ගුණවංශ.
ගුණවංශ	- හිතා ගන්ට බෑ නෙවී. හිතා ගන්ට පුළුවන් වෙන්ට ඕනෑ. හිත දුර්වල කරගන්ට එපා. (ඔහු වඩාත් රංඛරණාට සමීප වේ.) මේක පුංචි රටක්... අපි ආයෙන් කොහේදී හරි මුණ ගැහේවි. මං ගැන කාටවත් කියන්ට ඕනෑ නෑ... දැන් ඉතීං වෙලාව හරි. (පිටතින් අධි ශබ්දයක් ඇසේ.) ඕ දැනටමත් වෙලාව පරක්කුයි. මම මේ පැත්තෙන් පැනගන්නං. (ගුණවංශ වහා පිටවෙයි.)
රංඛරණා	- ගුණවංශ... ගුණවංශ... (රංඛරණා දුර්වුඛ විලාසයෙන් ආපසු හැරෙයි.)

- සංවාද මගින් චරිතයේ වයස, තරාතිරම සහ චරිත ස්වභාවය හෙළි විය යුතු ය.

තෝරා ගත් කතා පුවතීන් ප්‍රකාශ වන අදහසට වඩා වෙනත් අදහසක්, අර්ථයක් මතු වන පරිදි කතා පුවත නිර්මාණය කිරීම වඩාත් සාර්ථක රචකයකුගේ ලක්ෂණයකි. මූලික කතා පුවත වෙනස් කරමින් නව අර්ථකථනයක් ඉදිරිපත් කිරීමට පෙළ රචනයේ දී උත්සාහ කළ යුතු ය.

උදා. - මහාවංශයේ එන යසලාලක තිස්ස රජුගේ කතාව ඇසුරෙන් සයිමන් නවගන්තේගම මහතා නිර්මාණය කළ සුඛ සහ යස නාට්‍යය ඉතිහාස කතාවකට නව අර්ථකථනයක් දුන් විශිෂ්ට නාට්‍ය පෙළක් සේ හැඳින්විය හැකි ය. ඉතිහාස කතාවට අනුව යස රජු අනුවන, ස්ත්‍රී ලෝලී සහ සූරා ලෝලී රජෙකි. නමුත් නවගන්තේගමයන් සිය නාට්‍ය තුළ දී ජීවිතය පිළිබඳ විනිවිද දකින රජෙකු සහ දේශපාලනයේ ස්වභාවය පිළිබඳව හෙළිකරමින් නව අර්ථකථනයක් ඉදිරිපත් කරයි.

එක් එක් නාට්‍යයේ ස්වභාවය අනුව කතාව ගොඩ නැගෙන ආකාරය වෙනස් වේ. නිදසුනක් ලෙස දිගු නාට්‍යකරුවාට ඇති නිදහස කෙටි නාට්‍යකරුවාට නැත. කෙටි නාට්‍යකරුවා නාට්‍ය රචනයේ සිට ම සංක්ෂිප්ත බව කෙරෙහි අවධානය යොමු කළ යුතු ය. එමෙන් ම යතාර්ථවාදී රංග රීතිය, අධි යතාර්ථවාදී රංග රීතිය, අසම්මත රංග රීතිය ආදී වශයෙන් නාට්‍ය නිර්මාණය කිරීමට බලාපොරොත්තු වන රංග රීතිය අනුව ද පෙළ රචනයෙහි ස්වභාවය වෙනස් වේ.

ඇගයීම :

1. නාට්‍ය පෙළක් යනු කුමක් ද?
2. නාට්‍ය පෙළක් රචනා කිරීම සඳහා අත්දැකීම් ලබා ගත හැකි ක්‍රම පහක් සඳහන් කරන්න.
3. නාට්‍ය පෙළක් රචනා කිරීම සඳහා සුදුසු අප එදිනෙදා ජීවිතයේ දකින සිදුවීම් පහක් දක්වන්න.
4. ඉහත දක්වන ලද සිදුවීම් පාදක කරගෙන නව අර්ථකථනයක් මතු වන සේ නාට්‍ය පෙළක් රචනා කරන්න.